

Čhto jo mjasny wami nizi,
 Kenž nět žaržy gnilene?
 Čhto nět sewa,
 Spi a zowa?
 Nnewěšcho, zo wam nět błušča?
 Nnewěsta jo wašča dušča!

Wachujšcho a wolej kupšcho,
 Wo počnozny ščas juž jo!
 Stawajšcho a napředf stupšcho,
 Wašče lampy pyšchnišcho!
 Wjechtař spima
 A wam kiwa:
 Čej, wašch nawoženia pschizo!
 Tomu napscheschimo žijscho!
 Amen.

Gaž my něto ten skomužony zaš teje gnady
 hobmyšlišch zomy, ga glědamy:

I. Kač won skomužony hordowasch možo.

Ten zaš teje gnady možo skomužony hordowasch, gaž te
 kšesczijanym na swojo wenkowne kšesczijaństwo tu nazeju teje
 sbožnosći stawiju.

Tak skomužichu te pěsch torne kněžny tu šwajzbu a
 te dary, kotarež ten nawoženia tym pěschim mudrym huželi,
 dokulaž woni dere šwoje lampy wesechu a tomu nawoženiu
 napscheschimo hujžochu; ale woleja se šobu nnewesechu.
 Woni togodla namožachu s tym nawoženim šobu do teje
 šwajzbarskeje wjaže hysch. A ako woni naslědku pschizechu
 a žachu: „Kněžo, Kněžo, wotwoř nam: ga wotgroni jim
 ten nawoženia: sawěrnie ja žěju wam, ja waš nesnaju!“